

ISO/IEC JTC 1/SC 2/WG 2

Proposal to encode CROSS ACCENT in ISO/IEC 10646

N 1812
1998-05-21

A. Administrative

1. Title:	Proposal to encode CROSS ACCENT in ISO/IEC 10646
2. Requester's name:	Mattias Ellert
3. Requester type:	Individual contribution
4. Submission date:	1998-05-21
5. Requester's reference:	N/A
6. Completion:	This is a complete proposal

B. Technical - General

1a. New character name:	CROSS ACCENT
1b. Addition to existing block:	SPACING MODIFIER LETTERS
2. Number of characters in proposal:	1
3. Proposed category:	A
4. Proposed Level of Implementation:	Level 1. It's a non-combining character
5a. Character names provided?	Yes
5b. Character names in accordance guidelines?	Yes
5c. Character shapes reviewable?	Yes
6a. Who will provide computerized font?	John Fiscella at Production First Software has expressed interest in providing the necessary font
6b. Font currently available?	N/A
6c. Font format:	N/A
7a. Are references (to other character sets, dictionaries, descriptive texts, etc.) provided?	Yes. See below
7b. Are published examples (such as samples from newspapers, magazines, or other sources) of use of proposed characters attached?	Yes. See below
8. Does the proposal address other aspects of character data processing?	No

C. Technical - Justification

1. Has this proposal for addition of character(s) been submitted before?	No
2. Contact with the user community?	No
3. Information on the user community:	Students and professors of the Swedish language
4a. The context of use for the proposed characters:	To mark the grave accent (a.k.a. accent II) in Swedish in the IPA.
4b. Reference:	See below
5a. Proposed characters in current use?	Yes
5b. Where?	In pronunciation guides and other texts on phonetics regarding the Swedish language
6a. Proposed characters should be encoded entirely in the BMP?	Yes. Position U+02DF is proposed for the encoding
6b. Rationale:	Addition to a block already in the BMP
7. Should the proposed characters be kept together in a contiguous range?	N/A
8a. Can any of the proposed characters be considered a presentation form of an existing character or character sequence?	No, unless you would consider it a superscript version of U+00D7 (MULTIPLICATION SIGN)
8b. Rationale for its inclusion?	This is a spacing accent mark, and has nothing to do with multiplication
9a. Can any of the proposed character(s) be considered to be similar (in appearance or function) to an existing character?	Yes, it is similar to, but clearly different from, U+02E3 (MODIFIER LETTER SMALL X) and U+033D (COMBINING X ABOVE)
9b. rationale for its inclusion?	None of the characters above are the same as the proposed one, and they have different meanings in th IPA
10a. Does the proposal include use of combining characters and/or use of composite sequences?	No

10b. Is a list of composite sequences and their corresponding glyph images provided? No

11. Does the proposal contain characters with any special properties such as control function or similar semantics? No

D. SC 2/WG 2 Administrative (To be completed by SC 2/WG 2)

Relevant SC 2/WG 2 document numbers:

Status (list of meeting number and corresponding action or disposition):

Additional contact to user communities, liaison organizations etc:

Assigned category and assigned priority/time frame:

E. Proposal

This document is a proposal to encode CROSS ACCENT in the SPACING MODIFIER LETTERS block of ISO/IEC 10646. This letter is used in IPA to mark the grave accent (a.k.a. accent II) in Swedish.

In Swedish there are two different ways to put the stress on a syllable in a word. These are known as acute accent (or accent I) and grave accent (or accent II). There exists pairs of words where the only difference between the words is the type of stress. In pronunciation guides the acute accent is indicated with the normal IPA stress mark U+02C8 (MODIFIER LETTER VERTICAL LINE) while the grave accent is indicated with an other character which at present is missing from ISO/IEC 10646. This is a proposal to include this character in the standard.

This table shows a few pairs of Swedish words, in which the only difference between the words is the kind of stress that is put on the first syllable of the word.

Acute accent	Grave accent
'anden (the duck)	^x anden (the spirit)
'buren (the cage)	^x buren (carried)
'stegen (the steps)	^x stegen (the ladder)
'biten (the piece)	^x biten (bitten)
'udden (the point (on a pencil))	^x udden (the point = the cape)

F. Name and Code Table

U+02DF CROSS ACCENT

G. References

1. The Principles of the International Phonetic Association, London 1949. Page 19.

INTERNATIONAL PHONETIC ASSOCIATION

19

36. In languages like Swedish and Norwegian, where the tones are linked with stress and vary in value according to the intonation of the sentence, it is necessary to adopt conventional tone-marks. For instance, the ordinary stress-mark ' may be taken in Swedish to mean the "simple tone" (as in 'anden, the duck), while an arbitrarily chosen mark such as ^x or ^v must be employed to designate the "compound tone" (as in ^vanden, the spirit). Sometimes, in words of three or more syllables, it is necessary to indicate by a mark, generally ` , the syllable upon which the second element of a compound tone falls.

2. Elert, Cleas-Christian, Almän och svensk fonetik, Uppsala 1968. Pages 89-90.

Svenskans prosodem

Grav accent. Vissa flerstaviga ord som har tryckstyrka på annan stavelse än den sista har i svenskan en speciell intonation, **grav accent** eller **accent II**. Orden uttalas då med särskilt tonhöjdsförlopp och i samband därmed får också en av stavelserna efter den tryckstarka ett visst bitryck. Grav accent är fonematisk, dvs. har betydelseskiljande funktion i svenskan, något som kan visas av t. ex. stavelserna [ste:gen] i de båda meningarna *Han riktade stegen* (bestämd form singularis av *stege*) *mot fönstret* och *Han riktade stegen* (bestämd form pluralis av *steg*) *mot fönstret*. Ordet *stegen* i den första av de båda meningarna har grav accent. Man brukar traditionellt kalla den intonation med vilken ordet *stegen* i den andra meningen, alltså pluralis av *steg*, uttalas, för **akut accent** eller **accent I**. Den skiljer sig emellertid inte från den intonation som normalt följer med varje yttrande som inte har grav accent vare sig det är ett ord, flera enstaviga ord eller delar av flerstaviga ord. Man kan jämföra de båda meningarna ovan med t. ex. *Han riktade sina steg en dag mot fönstret*. Stavelseföljden *steg en* låter där likadant som *stegen* i den andra meningen. »Akut accent» är därför icke någon »ordaccent» på samma sätt som grav accent. I fonetisk och fonematisk transkription kan prosodemet grav accent anges med tecknet /^x/ placerat före den tryckstarka stavelsen i ordet i fråga, t. ex. /^xste:gen/ *stegen* (av *stege*). För dem som har svenska som modersmål, vållar det inga svårigheter att placera grav accent på rätt ord även om de är omedvetna om dess existens. För dem som i vuxen ålder lär sig svenska är det däremot besvärligare, särskilt som våra tvåspråkiga ordböcker icke anger den.¹ Det finns regler enligt vilka man kan avgöra för de flesta ord om de har grav accent eller ej. Praktiskt taget alla sammansatta ord har i östligt mellansvenskt riksspråksuttal grav accent,

¹ Även infödda svenskar gör ibland »fel» i tonaccenten, särskilt i fråga om namn. Grupper med en viss auktoritet beträffande uttalet, t. ex. de som bär namnet eller, om det är ett ortnamn, de som är bosatta i närheten, kan ha ett undantagsmässigt uttal. Exempel: efternamnet *Engel* [ˈɛŋ:el], *Vänern* [ˈvɛ:nɛrn] (däremot *Vättern* [ˈvɛt:ɛrn]), *Kullen* [kʉl:ɛn].

t. ex. *stadshus*, *motorväg*, likaså de flesta tvåstaviga ord med ett /a/ eller /o/ i den trycksvaga stavelsen eller stavelserna, t. ex. *stenar*, *flicka*, *bitar(na)*, *rosor(na)*. Det finns några hundratal ordpar som *stegen* (av *stege*) och *stegen* (av *steg*) som är lika i allt utom att ett av dem har grav accent. Då någon med svenska som modersmål skall avgöra om ett flerstavigt ord har grav accent eller ej, är det bäst att jämföra det med ett mönsterord med samma stavelseantal och tryckstyrkeförhållanden. Mönsterord med grav accent: *gata*, *funnen*, *flickorna*, *prinsessa*, *bokstöd*, *biltrafik*.

UPPGIFT 35. Avgör vilka av följande ord som har grav accent:

1 *städer*, 2 *parker*, 3 *villor*, 4 *städerna*, 5 *tänder*, 6 *bita*, 7 *biten*, 8 *studenter*, 9 *bekänna*, 10 *företag*, 11 *harmoni*, 12 *affärer*, 13 *päronen*, 14 *knäna*, 15 *bättre*, 16 *vackrare*, 17 *Sverige*, 18 *Finland*, 19 *fastland*, 20 *lindallé*.

Intonation. I så gott som alla språk förekommer speciella intonationsmönster för att uttrycka vissa syntaktiska förhållanden, t. ex. det sätt varpå en sats förhåller sig till de omgivande satserna, t. ex. fortsättnings-ton, avslutningston, frågeton m. m. I många av jordens språk kan olika intonation utgöra skillnaden mellan i övrigt likalydande ord med olika betydelse. Sådana språk kallas **tonspråk**. Känt som tonspråk är kinesiskan. I den viktigaste varianten av kinesiska, mandarin, finns fyra ordtoner. Varje ord har en av dessa ordtoner, och ordtonen är mycket ofta det enda som skiljer två i övrigt likalydande ord åt. Få europeiska språk är tonspråk, men svenska och norska hör till dem. Olika intonation (också kallad musikalisk accent) utgör enda skillnaden mellan ord som svenska *'udden* (av *udd*) och *×udden* (av *udde*) (' »akut accent», × »grav accent», se s. 89–90).

4. idem, Pages 119-120.

Exempel på fonetisk och fonematisk transkription av svenskan

Fonetisk transkription

[ɛŋgɔŋhade'so:lɛnɔ ×nɔ:ɖɑŋ vɪn:denet' ×ɛf:tɪt 'gre:l | ɔŋvɛmsɔŋva ×stɑ:kastɑ:vɔɔmtʏo:|dɔk^ω isam:a ×ø:gɔm ,blik:sɔkɔmɛŋ ×van:draʒɛpɔ 've:gen |

119

ɔnɔ:ɖ ɔɔɔbe 'stɛm:dedɔmat dɛnsɔŋkɔn:de 'fo ×van:dʒɑʒɛnɔta: 'ɑ:ʏsɛ ×'kɑp':ɑn | dɛŋva ×stɑ:kast | ×nu:ɖɑŋ vɪn:den ham ×blo:stɛɔ ×blo:stɛ | mɛn ×van:draŋbɑʒɑ 'frɔ:s sɔɑn 'svɛ:pt'ɛ ×k'ɑp':ɑnɑl ×t'ɛ:tɑʒɛŋ 'k'ʒɪŋ:sɛ | dɔskɛle 'sɔ:lɛmfɛ 'ɛø:k'a | ɔknɛ 'ɛø:lɛŋ ×væʒmɛsɔt'ø:g ×van:draʒɛn 'ɑ:ʏsɛ ×k'ɑp':ɑn | pɔsɔsɛtʃɪkɔɔmbe 'vi':sfæʒɑt 'sɔ:lɛŋva ×stɑ:kast]

Fonematisk transkription

/ɛn: gɔŋ: had:ɛ 'so:lɛn ɔ ×nɔ:rdɑn'vɪn: den et: ×hɛf:tɪt gre:l ɔm: vɛm: sɔm: va: ×stɑ:kast ɑ:v dɔm: tʏɔ: dɔ: k(ɔm:) i: sam:a ×ø:gɔn'blik: sɔ: kɔm: en: ×van:dra re pɔ: 've:gen ɔ: ×nɔ:rd (avbrott) ɔ: dɔ: be'stɛm:de dɔm: at: den: sɔm: kʏɑn:de 'fo: ×van:drɑren ɔ: tɑ: 'ɑ:v seɟ: ×kɑp:ɑn den: va: ×stɑ:kast ×nɔ:rdɑn'vɪn: den han: ×blɔ:stɛ ɔ: ×blɔ:stɛ mɛn: ×van:drɑrn bɑ:rɑ 'frɔ:s sɔ: han: ×svɛ:ptɛ ×kɑp:ɑn ɑl:t ×tɛ:tɑ re ɔm:'krɪŋ: se dɔ: skʏl:ɛ 'sɔ:lɛn fɔ:r'sø:kɑ ɔk: nɛ:r 'sɔ:lɛn ×vɛ:r:mɛ sɔ: tɔg ×van:drɑren ɑ:v se ×kɑp:ɑn pɔ: sɔ: set: fɪk: dɔm: be'vi:s fɔ:r at: 'sɔ:lɛn va: ×stɑ:kast/

Ortografi

En gång hade solen och nordanvinden ett häftigt gräl om vem som var starkast av dom två. Då ko ... I samma ögonblick så kom en vandrare på vägen, och nord ... Och då bestämde dom att den som kunde få vandraren att ta av sig kappan, den var starkast. Nordanvinden, han blåste och blåste, men vandraren bara frös, så han svepte kappan allt tätare omkring sig. Då skulle solen försöka. Och när solen värmdes, så tog vandraren av sig kappan. På så sätt fick dom bevis för att solen var starkast.

(Från bandinspelning av kvinnlig talare född på 1930-talet. Riksspråksuttal med stockholmska drag.)